

*Álmomban én angyal
voltam,
téli éjen átsuhantam
egy csendes kis falu
felett,
boldog volt ott
felnőtt, gyerek.*

***Békés, boldog Karácsonyt
és új évet kívánunk!***

Tartalom

Innen indultam: Vörös József • Ötödikesek lettek • Becsengettek • Táboroztunk • A „Zöld bolygó” projekt •
Őszi kirándulás • Origami • A Maszathegyen jártunk • Osztálykirándulás Szennán • Bábok között •
Angolverseny • Ajándékötlek • Méz, méz, méz....

Kedves olvasó!

Nem egyszerű feladat, hogy magamról írjak. Honnan kezdjem? Mit is írjak? Nehéz belesűríteni 4 évtizedet 1 oldalba.

Vörös Józsefnek hívnak. 1966-ban születtem. 2 kislányommal, kisfiammal és feleségemmel élünk rendezett körülmények

között kiegyensúlyozott családi életet.

Kisiskolás éveimet Jutában kezdtem.

Az, hogy az iskolában töltött első néhány év hatással bír életünkre, csak azután nyert jelentést, hogy Hanna nagylányom iskolás lett. Igazán felemelő érzés, amikor lányom megmutatja kis füzetét, benne a szerzett piros pontokat és csillagokat, elmeséli, mit tanultak, hogyan teltek a napok a barátokkal. Jó vele megbeszélni kis tapasztalatait, észrevételeit, segíteni neki helyretenni kis érzéseit, gondolatait.

Sok iskolában szerzett pajtásom lett felnőtt fejjel is jó barátom. Nagy tisztelettel gondolok vissza tanítóimra, Kis-Bóli Tibornéra, valamint Nagy Lajosné, Olgi nénire, akik az akkori nehéz

iskolai körülmények közepette is teljes odaadással foglalkoztak a tanulókkal.

Azon gondolkodva, miről is írhatnék, sok kedves -volt tanítóim szerint tán kevésbé kedves-csínytevés jutott eszembe, melyekre jó visszaemlékezni, jót derülni és melyek feledésbe merültek.

A Táncsics Mihály Gimnáziumban folytattam tanulmányaimat, ahol még igazibb és tartósabb barátokra leltem.

Bár sikeres felvételt nyertem az Államigazgatási Főiskolára, végül is nem kezdtem el, hanem elhelyezkedtem egy számítástechnikai cégnél. Pár év elteltével átigazoltam a kereskedelembe, ahol azóta is dolgozom. (Balaton Füszért, Billa, Obi, Philip Morris, Euronics)

Mindenütt vezető beosztásban dolgoztam és mindenütt bírtam vezetőim és munkatársaim bizalmát.

Amihez mindig is tartottam magam: becsületesség, őszinteség, kitartás és családommal olyan értékrend szerint élni,

melyben felnőve gyermekeink ezeket az elveket sajátjuknak tekintik, alapvetőnek és természetesnek érzik.

Célunk olyan érzelmi háttérrel, magabiztosságot és szilárd tanulmányi háttérrel biztosítani gyermekeinknek, hogy

könnyen vegyék az eléjük gördülő akadályokat és eligazodjanak ebben a cseppet sem egyszerű világban és magabiztosan léphessenek ki az ÉLETbe.

ÖTÖDEIKESEK LETTÜNK

A 2009-10-es tanévben 12 tanuló ballagott el a jutai iskolából. A szép évváró és könnyes ballagás után minden gyerek a családjával örülhetett a bizonyítványnak. Az iskolából az iratkozási lappal, az egészségügyi kiskönyvvvel és az alsó tagozatos bizonyítvánnyal napokon belül jelentkezni kellett a választott felső tagozatos iskola vezetőjénél.

A Kodályba négyen, a Kisfaludyba ketten, a Gyakorlóba, a Honvédba, a Bárcziba egy-egy tanuló ment. Vidékre hárman járnak. Hetesre, Bodrogra, Kaposfőre utaznak minden nap volt tanulóink. Az iskolaváltásról, az új élményekről és tapasztalataikról ők írtak néhány sort a régi iskola téli újságába. (Pankotai Márk a kaposfői iskolában jól érzi magát és szülei elmondása szerint jól tanul. Horváth Péter a Honvéd utcai iskolába jelentkezett.)

És következzenek az ötödikesek beszámolói:

A Gyakorló Általános Iskolába járok, 5.c. osztályos vagyok. 27-en vagyunk az osztályban. Dautsch Istvánné az osztályfőnök, aki a magyart tanítja. Nagyon izgultam az első napon, hogy milyen lesz az iskola és az osztály. Furcsa dolog, hogy minden órán más és más terembe kell menni. De hamar megtanultam az emeletet és a termek számait. Nekem tetszik az új iskolám, igaz nagyon sok dolgozatot írunk, de eddig minden jól ment. Remélem így is marad!

Stadler Dominik

A kaposvári Kodály Zoltán Központi Általános iskolába járok. Sikerült könnyen beilleszkednem, már az első nap sok barátot szereztem. Nagyon szeretek oda járni, mert sok kedves osztálytársam és barátom van. A tanárok is nagyon kedvesek. Új tantárgyam a történelem, amit nagyon szeretek, mert érdekes. Másik új órám a korcsolya, amit szintén nagyon szeretek, mert már a jutai iskolában is jártunk korcsolyázni, így könnyebben boldogulok. Furulya órám is van, ami kicsit nehéz, de azért szeretem. Az osztályfőnököm Anti bácsi, aki rajzot is tanít és mindenben segít. Sokat kell tanulni, de a jó jegyekért megéri.

Háncs Ádám

Sziasztok! Willy vagyok, 5-es. Mostanra már megszoktam az új iskolámat, de van még néhány furcsa dolog itt. Pl. sokkal nagyobb, és több gyerek jár ide. Szerencsére az osztálytermem a földszinten van, így könnyű megtalálnom. Az is furcsa volt itt kezdetben, hogy a két tanárnőm mellett lett egy tanár bácsim is. 6-an vagyunk egy osztályban itt a Bárczi G. Iskolában. Őket is hamar megszerettem. Járunk együtt úszni, lovagolni, lesz kutyás terápia és gyógytornára is járok, mert szép kis lúdtalpam van. Az osztálytermünk nagyon szép, sok játék is van benne. Tanulok továbbra is angolul és most már történelmet is. Néha még átutazunk Jután, és látom ilyenkor, milyen szép az iskolátok és az udvar is. Mindenki hiányzik és mindenkit üdvözlök!!!

McNeill Willy

Molnár Barbara Dóra 5. osztályos tanuló vagyok. Alsó tagozatban a Jutai suliba

jártam, de mivel ez kis iskola, nincsen felső tagozat. Nehéz volt a búcsú a tanítóimtól és a társaimtól, mert sok barátom volt. Most a kaposvári Kisfaludy iskolába járok, 5. c. osztályos vagyok. A 4. osztályból ketten jelentkezünk a Kisfaludyba, a Diával szerencsére itt is osztálytársak lettünk. Az új osztályfőnököm a biológia tanárnő. Amikor megtudtam, hogy Dia az osztálytársam lesz és a biosz tanár az osztályfőnököm, nagyon megörültem. 15 lány, 15 fiú van az osztályban. Már sok barátnőt szereztem: Kata, Eszti, Bori és még néhányan. Egyedül az informatika tanárom férfi. Kedvenc tanárom az osztályfőnököm és a magyar tanárnő. Dia és én szerintem egész jól beilleszkedtünk a csoportba. A magyar-történelem tanárnő kedvel, mert úgy látja szépen, kifejezően olvasok idegen szöveget. Járok minden csütörtökön vöröskereszt szakkörre és hétfőn-szerdán énekkarra. Ezt egy nagyon vicces tanárnő tartja, énekorán is hasonlóan mókás. Továbbra is úszom hetente egyszer és még mindig Csilla néninél hegedülök. Amennyire izgultam az új iskolától, annyira jól érzem már magam! Javaslom másnak is ezt az iskolát!

Molnár Dorka

Most a Kodály Zoltán általános iskola padját koptatom. Új hely, új gyerekek, új tanárok. Minden nap 7:30-ra kell beérni az iskolába. Eleinte nehéz volt megszokni a városi életet. Sok új barátom van. A suliban egész nap vándorlunk egyik teremből a másikba. A délutánokat a tanóra mellett szakkörök teszik szívesebbé. A röplabdával és a modellezéssel ismerkedem. A magyar tanárunk az a tanárnő, aki a kompetenciás országos mérést felügyelte a 4. osztályban tavaly. Órákon neki nagyon fontos a szépírás és a füzetünk külalakja. A nap végén mindig elmegyek apához és együtt utazunk haza.

Lengyel Kristóf

A Kodály Zoltán Központi Általános Iskolába járok. Nekem nagyon tetszik az iskola, mert sok az ismerős, és kedvesek a tanárok. Van egy új tantárgyunk a történelem, szerintem nagyon izgalmas, mert sokat megtudunk a történelemről. 5/B-s vagyok és énekkaros. Korcsolyázni járunk testnevelés

órákon. Már voltunk 2 nap Katica tanyán is énekkaros táborban, ahol diszkó is volt este. Pataki Vince

A hetesi sulis nagyon jó. Sok barátom van már, de sok mindenkit ismertem már akkor is, amikor nem Hetesre jártam. Nagyon hiányzik Attila bácsi, Ági néni és Andi néni is. Szeretek Hetesre járni, de azért a Jutai iskola is jó volt. Hiányoznak a barátaim, meg persze a régi 4. osztály is. Nyáron sokat találkoztam a Dorkával, meg az Ádámékkal is. Ennyit a hetesi suliról. Hiányoztok 4. osztály!

Kálazi Mária Rozália

Tar Diána Adrienn vagyok. 4. osztályig Jutába jártam iskolába. Innen kerültem Kaposvárra a Kisfaludy Általános iskolába. Sok barátom van már. Nagyon jó, hogy a Dorkával kerültem egy osztályba. Sok aranyos tanár van. A gyerekek segítettek beilleszkedni. Nagyon kedvesek. Csak ketten vagyunk új gyerekek. Szeretek ide járni.

Tar Dia

A bodrogi iskolába járok ötödikbe. Jó volt az első nap az új iskolában. Megismerkedtem az új osztálytársakkal. Jó, hogy Barbi néni velem van. Szeretem vágni reggel az iskolabuszt. Az angol és a matek óra a kedvencem. Jól érzem magam az új iskolában.

Kapitány Barnabás

Szeptember óta a kaposvári Kodály Zoltán Központi (ének-zenei) Általános iskolába járok. Nagyon vártam és izgultam, hogy milyen lesz az új iskola. Szerencsés vagyok, mert a régi osztálytársaim közül többen is ebbe a suliba iratkoztak. Ráadásul a bátyám is itt tanul. A legjobb barátommal pedig - Lengyel Kristóffal -, egy osztályba kerültem. Az 5.c.-be járunk, 29-en vagyunk az osztályban. Az osztályfőnököm, Mari-ka néni nagyon aranyos. A jutai barátságos, csendes iskola után furcsa volt a hatalmas, nyüzsgő hely, a sok új tanár, a rengeteg tanterem. De most már megszoktam és szeretek ide járni, ám sokszor eszembe jut régi iskolám és tanáraink.

Stanics Kristóf

Már iskolába járunk!

Szeptemberben hat kis első kezdte meg iskolánkban a tanulmányait. Öten a helyi óvodából már ismerték egymást, velük az ovis csoportszobájukban találkoztam a nyár elején. A hatodik gyermek Somogysárdon volt ovis. Vele ismerkedős – családi délutánon játszottunk, beszélgettünk, hogy ne ismeretlenként érkezzen az évnnyitó után közénk.

M i n d e n k i t megkérdeztem, hogy érzi magát, mit szeret az iskolában. Most az ő szavaik következnek:

Barna Sebestyén,
SEBI:

Szeretek iskolába járni. Szeretem a matek, a dráma, a környezet, a tesi órákat. Nagyon jó, amikor bábozunk. Jó játszani a kisasztalnál a korongokkal és a pálcikákkal.

Zsókaival jövök minden reggel iskolába és ebéd után megyek haza anyával tanulni. Szeretek úszni menni, logopédushoz járni és hittanra is. Szeretem, ha piros pontot, vagy mosolygóst kapok, de fekete pontot nem szeretnék kapni.

Csorba Ivett Nikolett, IVI:

Már tudtam nagyon kicsit olvasni, amikor iskolás lettem. Szerettem régen az Emmával ülni, és most jó a Sebivel is. Szeretem reggelente a beszélgetőkört és utána a grízbe és a táblára rajzolni a betűket. Szeretem a tesi, az ének órákat és ha körte van reggeli után. Szeretem ha sünis matricát vagy mosolygóst kapok, ha jól dolgoztam. Szeretek első lenni!

Gelencsér Emma, EMMA:

Reggelente jó anyukámmal együtt jönni a buszon iskolába Sádról. Szeretem az osztálytársaimat és szeretek velük osztózni a reggeli kekszemen. Jó, hogy Melinda néni mesét olvas nekünk. És jó a tesi és a dráma óra. Szeretem a napirendet kirakni és elmondani a kártyaképekkel. Otthon sokat gyakorolok olvasni anyuval. Jó Jután iskolába járni. Szerintem szép lett az osztályfotó.

Károlyi Adrienn, BABCSI:

Szeretem az iskolát, a termünket, az ügyeleti napon becsengetni a többieknek és az időjárást és a napot kiválasztani a kártyákból. Szeretek piros pontot, mosolygóst kapni. Örültem, hogy a Betti mellett ültem. Az új barátom az Emma, a Petra helyett, aki

másik iskolába ment. Szeretem a matekot, mert jókat számolunk. Szeretem a népitáncot, és a Tappancs újságot, mert ajándék is van hozzá. Szeretem, hogy Melinda néni mindig segít. Jó volt a kirándulás ősszel. Kedvencem a Tündér bábú, ami hétvégére hazajön velem és hétfőn elmeséli a

Juta

többieknek, hogy mi történt otthon.

Marián Bernadett, BETTI:

Apu kocsival hoz reggel iskolába, de haza busszal az anyuval, vagy a Gáborral megyek. Szeretek iskolába járni, szeretem a társaimat és a tanítókat, de főleg Téged. Jók reggel a testmozgatók és jó verset tanulni minden betűhöz. Piros csillagot, piros pontot, mosolygóst jó kapni Tőled. Szeretem, amikor mesét mondasz és dióból kirakjuk a betűket és csomagoló papírra nagyon nagyban lerajzoljuk. Azt szeretem még, ha én vihetem haza a Királynő bábút pénteken.

Polák Gergő Péter, GERGŐ:

Én mindent szeretek. Én jól számolok, szeretem a matekot és az olvasást. Este anyukámmal még szoktuk gyakorolni. Szeretek itt lenni az iskolában és a napköziben leckét írni. Szeretem, amikor a szőnyegen bemelegítjük magunkat, aztán mondókázunk és mutogatunk. Szeretem a piros csillagot, a piros pontot, a sünis matricát és a mosolygóst. Jó volt a kirándulás. Nagyon szeretek hittanra és úszni járni. Szeretek iskolába járni.

A vidám, csillogó szemű és bőbeszédű elsősök szavait lejegyezte:

Dr. Molnárné B. Melinda - tanító

A fonyódligeti táborozás

A tanév utolsó hetén Fonyódligeten táboroztunk. Én az egyes szobában aludtam. Az első napon vitorlázni mentünk a Balatonra. Egy órán át vitorláztunk a tavon. A második napon nagy plakátokat készítettünk és balatoni mondákat feldolgozó vetélkedő is volt. Kézműveskedtünk is. A Balatonban is fürödtünk az öt nap során. A harmadik napon a Kis-balatonhoz mentünk kirándulni. Megnéztem a Matula tanyát, aztán a Fekete István Múzeumba is bementünk. Egyik délután megvizsgáltuk a Balaton vizét. A negyedik napon Keszthelyre mentünk a Festetics kastélyba. Nagyon jól éreztem magam. Az utolsó napon este tüzet raktunk és énekeltünk a tó partján. Másnap reggel hazaindultunk a busszal Jutába. Sokáig tartott az út de élveztem. Nagyon jó volt a tábor.

Garbera Dániel 4.o.

Június 4-én indultunk busszal a táborba. Az út egy órás volt. Amikor odaértünk volt nagy sürgés-forgás, mert mindenhol bőröndök és táskák voltak. Ezután

elfoglaltuk a szobákat. Csak négyen lehettünk együtt. De még hátra volt a kicsomagolás. Nem tartott sokáig. A csendespihenő után elmentünk vitorlázni. Szerintem ez mindenkinek tetszett. Ebéd után játszottunk és délután jöhetett a fürdés. Mindenki nagyon izgult, hogy milyen lesz a víz. Este aludtunk, mint a bunda. Másnap reggel alig tudtunk felkelni. A reggeli után

elmentünk Keszthelyre a Balatoni Múzeumba és a Festetics kastélyba. Másnap a Kis-Balatonhoz mentünk. Láttunk madarakat és vízi élőlényeket. A Matula tanya és a Fekete István Múzeum megnézése után hazamentünk a táborba. Máskor vetélkedtünk a Balatonról, játszottunk és voltak akik próbáltak az évszázados műsorra. Sokat fürödtünk. Az utolsó napon a halászlé vacsora után a tábortüznél énekkel búcsúztattuk a táborot. Az ötödik napon reggeli után jöttünk haza a táborból. Nagyon jól éreztük magunkat.

Regéczi Árpád 4.o.

ZÖLD BOLYGÓ

A 2009-2010-es tanévben az akkori harmadik osztály feladata volt, hogy a négy hetet meghaladó projektet megszervezze és lebonyolítsa. A gyerekek ötletei alapján a fő témánk a környezetvédelem lett. Nagyon örültem a választásuknak, hiszen mindegyik évben nagy hangsúlyt fektettünk az állatok, növények megővésére, a környezettudatos magatartás kialakítására. Nagyon sokféle és színes programot szerveztünk. A kiránduláson, múzeum látogatáson, interaktív előadásokon való részvételen át, a kézműves foglalkozásokig sok mindent megtudtunk és megvalósítottunk. A gyerekek nagyon élvezték az előkészületeket, a kutató-, gyűjtőmunkát, a filmvetítéseket. Örömmel hozták az általuk készített fotókat az udvarukról és büszkén mutogatták a többieknek is. Az osztályunkat azóta is az általuk kasírozott madarak és földgömb díszíti. Nagyon büszkék

voltunk a zárónapon, amikor a kiállítás megnyitón a többi osztály és a szülők előtt megmutathattuk, hogy milyen sokat dolgoztunk az eltelt több mint négy hét alatt. Nagyon jól estek elismerő szavaik. Én is nagyon büszke vagyok az osztályomra. Remélem tovább viszik az itt megtanultakat és eszerint fognak élni közvetlen környezetükben.

Andi néni

A Somogy Megyei Múzeum

Egyik délelőtt elmentünk Kaposvárra, a Somogy Megyei Múzeumba. A Lóri bácsi egy preparátor körbe vezetett minket. Láttuk az állatok élőhelyét és beszélünk a környezetszennyezésről. Megnéztük a tavak, mezők, vizek, rétek, erdők élővilágát. Beszéltünk arról, hogy hogyan pusztulhatnak el az állatok a környezetszennyezés miatt, s azt is, hogy a békák veszélyben vannak az úton, mert elüthetik őket az autók. A múzeum látogatás után kimentünk az Európa Parkba játszani. Délután értünk haza ebédre. Innentől folyt tovább az élet.

Zsolt

„Földünk 3000 –ben”

A zöld bolygó projektben fogalmazást kellett írni, amelynek címe: „FÖLDÜNK 3000-BEN”-volt. Felnőttek bírálták anélkül, hogy tudták volna ki írta. A

pályázatot Barna Zsóka nyerte. Andi néni a fogalmazásokat beletette egy nagy könyvbe, aminek az elejébe beletette az emblémánkat. A nap végén mindenki megnézhetette az írásokat.

Fotópályázat

A 3. osztály (mostani 4.) tavaly fotópályázatot hirdetett a projekthez. A pályázat témája: „A MI HÁZUNK TÁJÉKA”. A Rozi anyukája Török Anett néni volt a zsűri. 3 képet kellett beadni, amit az értékelésre Andi néni kitett a falra. Rengeteg növényes (virágok, fák) kép érkezett, de csak egy két állatos. Az utolsó napon volt az eredményhirdetés. Anett néni azt mondta a képek nagyon jól sikerültek és felolvasott nekünk egy történetet a fotókról. Nyertese végül is nem volt a pályázatnak.

Lili

rajzából lett az emblémánk és mindenki kapott kitűzött a Mesi rajzával és még kaptunk csokit is ami nagyon finom volt! A felnőttek tábla csokit kaptak ez számunkra kicsit igazságtalan volt, de azért megnyugodtunk mert mi is kaptunk belőle. Tehát ez volt az utolsó öko napunk.

A szép plakátok

Rajz órán a lányok és a fiúk külön plakátot csináltak. A lányok a természet védelméről a fiúk pedig, hogy mik teszik tönkre a természetet. Mind a kettő nagyon szép lett.

Zsófia, Emese

Zárónap a szülőkkel

Aznap reggel eljöttek a szülők. Török Anett megnyitotta a fotó kiállítást. A „Mi házuk tájéka” címmel az osztály minden tanulója három képet hozott. Andi néni a fotókat a lépcső feljárójába rakta. Itt minden szülő megnézte a munkáinkat. Andi néni vetített a projektről képeket. A szülőkkel együtt megnéztük a múzeumban látottakat. Képeket láttunk Zoli bácsiról, aki az erdőről tartott előadást. A szülők így láthatták a madárkészítést. Andi néni készített egy vetélkedőt. A nagy laptopon dolgoztak a gyerekek és a szülők. A laptopon készítettünk ökológiai lábnyomot. Az ökológiai lábnyomnak mérete megmutatja mekkora hatással vagyunk a környezetünk mennyire szennyezzük. Minél kisebb valakinek a z ökológiai lábnyoma annál jobban vigyáz a környezetre. A program végén mindenki kapott egy öko emblémát. A logókat mi terveztük. A Mesié sikerült a legjobban, ezért az ő rajza lett az emblémánkon. Érdekes volt a szülőkkel együtt dolgozni. Jó volt a képeket megnézni velük. Nagyon tetszett ez a nap.

Kami

Zoli bácsi előadása

Zoli bácsi a Duna-Dráva Nemzeti Parkból jött el hozzánk. Nagyon sok érdekes dolgot mondott az erdő életéről, madarokról, az állatokról. Azt is mesélte, hogy ha az egyik faj kipusztul, akkor a többi fajnak is vége lesz. Rajzoltunk egy nagy plakátot, amire sok állatot rajzoltunk. Kaptunk ajándék plakátokat, kiadványokat. Sokat tanultunk ebből az előadásból és az erdő himnuszában olvasottakat próbáljuk megtartani.

Máté, Márk

A tájfutás napja

Már második alkalommal rendeztük meg a tájfutást az iskolában. „A tiszta levegőért” nevet adtuk a versenynek. Jöttek testvérek és szülők is hozzánk. Dr. Barna Róbert rendezte a tájfutást. Dr. Pavlovics György bácsi és Galambos Erika is itt voltak, mert ők segítettek a Zsóka apukájának. Volt csapat verseny és egyedül is futottunk. A kicsiknek bent az udvaron volt a pálya kialakítva, a nagyoknak meg a tanároknak a templom dombon. Robi bácsi a verseny előtt a térképről és a tájfutásról tartott előadást, így nem is volt már olyan nehéz a versenyen kiigazodni. A futás nagyon

tetszett és mindenki kapott ajándékot az eredményhirdetésen, nemcsak a helyezettek.

Rozi, Dotti, Zsóka

Kézműveskedtünk

Egyik nap dekupázs képet készítettünk, ami olyan szép lett, hogy a kiállítás elején szerepelt. Ez úgy készült, hogy a szalvéta fehér rétegét leszedtük a színesről és kivágtuk a formákat. A kivágott szalvétából a képeket elhelyeztük a kartonon. Andi néni mindegyikünket kihívott és ragasztottunk gyermekfejeket körbe. A világ minden tájáról, több nép gyermekeinek rajza, akik összefogva védik környezetünket. Az állatokat és növényeket a karton közepére ragasztottuk, amiből kialakult a zöld bolygónk. Körbe vettük kék és felhős szalvétákkal. Mindenki nagyon jól érezte magát és büszke volt, amikor elkészült a művünk. Több napon keresztül készítettük a régi újságpapírokból a papírmásé madarakat és a fiúk a földgömböt. A konzervdobozokat is újrahasznosítottuk, szalvétatechnikával bevontuk őket és jó tároló edények lettek belőlük. Nagyon jó ötleteket kaptunk az újrahasznosításra.

Andi, Barbi

Forgatáson voltam

Pénteken történt, hogy este felhívta Andi néni anyát, hogy van egy lehetőség rá, hogy szerepeljek egy film-ben. Anya megkérdezte, hogy szeretnék-e szerepelni és én rögtön igent mondtam. Nagyon örültem neki és nagyon vártam a hétfőt. Rám virradt végre a különleges nap és nagy örömmel mentem iskolába. Reggel 10 óra körül, értem jött a filmproducer. Bemutatkozás után, megtudtam, hogy a neve, Varga István. Beültünk az autóba és elmentünk Kapos-tuk a helyet ahová menni kellett, végül István Znamenák Istvánt, hogy pontosan hova is találtunk az utca túloldalán lévő épületbe. pár perc múlva megkezdtek a gyakorlást.ből háromban szövegem volt és egyben

Az egyik jelenetben, egy könyvet kellett oda adnom a könyvtárosnak. csi (Kovács Zsolt) volt de a filmbeli szerepe Géza bácsi volt, a könyvtáros. Krisztián volt, és így is szólítottak. Furcsa volt, hogy másnak neveznek. A renkat, hogy ki hol, mikor és hogyan álljon és amikor valami nem tetszett neki, ak tet. Az utasításokon kívül, szinte csak azt mondta: ÚJRA! és JÓ! Bár többször kellett tet, nagyon élveztem az egészet. Az egyik jelenetet azért kellett újra venni, mert nem nyok. A köztes szünetekben, beszélgettem a rendezővel (István bácsi), a producerrel csival és Árpival. Árpi is bácsi volt, (Némedi Árpád) de ő azt mondta tegezzem. Így is ami Világjobbítók. Azt is megtudtam, hogy tavasszal adják le a Duna TV-ben. viszik a filmet a filmfesztiválra. Ugyan én nem találkoztam velük, de a filmben nész is, úgy mint: Garas Dezső, Kulka János. Végül, mikor végeztünk, maradtam tem még két jelenetet és még néztem volna többet is, de sajnos el kellett jönni. Ezt követően az István bácsi haza hozott három óra körül. Megígérte, hogy majd kapni fogok képeket a jeleneteimről. Andi néni már várt az iskolában. Ez az élmény, biztos életem végéig elkísér.

Csorba Zsolt Gábor 4.osztály

Gergő bácsi meséje

December 8-án délelőtt mesemondó látogatott iskolánkba. Személyiségével, ízes beszédével, érdekes történeteivel elvarázsolta a gyerekeket és felnőtteket egyaránt. Így vall magáról:

Agócs Gergely vagyok, a felvidéki Érsekújváron születtem, de oda csak „születni voltam”. Szűkebb pátriámnak Fülek városát tekintem, itt éltem le gyerekkorom legnagyobb részét. Tizenhat évesen mentem el először gyűjteni, és azóta kb. 600 órányi felvételt sikerült rögzítenem. A kassai Csámborgó zenekar tagjaként kezdtem el muzsikálni.1990-1992 között a pozsonyi Szóttos népművészeti együttes énekes-hangszeres szólistája voltam. 1993-ban elnyertem a „Népművészet Ifjú Mestere” címet.

Ezek után megtanultam dudálni és zenész lettem. A dudán kívül furulyázok, tárogatózok, ha nagyon kell klarinétozok is, meg hegedülni is láttak már. Az igazi szívügy persze az éneklés. Most is zenélek, de elindultam önálló utakon is, előadói estjeimen az énekelt és a hangszeres népzene mellett magyar népmeséket is szoktam mondani. Szóval így...

1992 óta szerepelek magyarországi népzenei antológiákon. Zenekarommal több lemezt is kiadtunk, ezek többségének zenei szerkesztése az én feladatom volt:

Tanítást is vállalok, leginkább népművészeti táborokban szoktam okítani az arra alkalmasakat, de a váci konziban, meg a miskolci egyetemen már egy-egy év erejéig rendszeres óraadóként is kipróbáltam magam.

Vándor, ki ezeket olvasod! Ne tévesszen meg az szavaknak az sokasága! Magam tettjével nem vagyok mindig kibékülve. Mert ki merre tekint, arra halad, s e kettőt nem mindig könnyű egyben tartani. Tenmagad is, mindig arra nézzél amerre lépni akarsz, mert különben arra fogsz haladni, az mely irányba vigyáz tekinteted. Mindenkor örülök, ha látom, hogy az okból kellek valakinek, mert gyarapíthatom azt ez ő lelkében, eszméltehetem ez ő elméjében. Mert a tömeg mindenkor csak bódulni akar, s kápráztatni önnön magát. A művészetnek viszont nem csak gyönyörködtetni, de eszméltetnie is kell a szépre szomszédjáhozokat. De még így is, bizonyos, hogy csak azok lehetnek lelkükben igazán hatalmasak, kik inkább tízszer kételkednek saját szavuk igazában, hogy önmagukra eszméljenek, mintsem hogy egyszer parancsot osztanak, hogy könnyítsenek saját háborgó elméjükön.

A balatonfelvidéki kirándulás

A kirándulás reggelén nagyon szomorú és borús volt az idő. A busz már várt bennünket. Felszálltunk és én a Panna mellé ültem.

Először az Afrika Múzeumba mentünk. Ott nagyon sok állatot láttunk: tevé, zebrát, lovakat, struccot, bivalyokat, malacokat, kecskéket, mosómedvét, baglyot. Az épületben még voltak strucctojások és három pár elefántagyar is.

Utána elbuszoztunk Szigligetre. Nagyon sok lépcsőt kellett megmászni mire felértünk a várba.

Utána elmentünk egy étterembe, ahol nagyon finom ebédet ettünk.

Ebéd után elmentünk Tapolcára a tavas barlangba

csónakázni. Ez is nagyon tetszett. Hazafelé mindenki nagyon fáradtan ült a buszon. Otthon sokat meséltem.

Vörös Hanna - 2. osztály

Busszal mentünk kirándulni. Egész úton beszélgettünk és ettünk.

Először az Afrika Múzeumnál álltunk meg. Megnéztük kint az állatokat. Volt kecske, kismalac, bivaly, strucc és még sok más állat is. Az egyik teve éppen evett, amikor odaértünk. Érdekes volt, mert az egyik púpja ferdén állt. Őzeket és szarvast is etettünk.

Azután bementünk a múzeum

épületébe. Ott sok kitömött állatot láttunk. Volt ott kettő elefántláb és agyarak is.

Utána a szigligeti várba mentünk. Rengeteg lépcsőt másztunk meg, mire felértünk. Fönn hatalmas köd volt és hideg. Minden ruhánkat fel kellett vennünk.

Aztán elmentünk ebédelni. Gyümölcsleves volt, rizibizi, rántott hús és üdítő. Én a Hanna mellett ültem.

Ebéd után a tapolcai Tavas barlangba mentünk. Nagyon sok lépcsőn kellett lemenni. Ott csónakokba szálltunk. Én a Hannával és a Pannával ültem egy

csónakban és az Ági néni evezett. Nagyon élveztük, de izgultunk is. Sok kanyargós rész volt. Sajnos halakat nem láttunk, pedig le lehetett látni a tó aljára, olyan tiszta volt a víz.

Innen haza indultunk. Nagyon jó nap volt.

*Molnár Boglárka Zsófia
2. osztály*

ORIGAMI A KÖNYVTÁRBAN

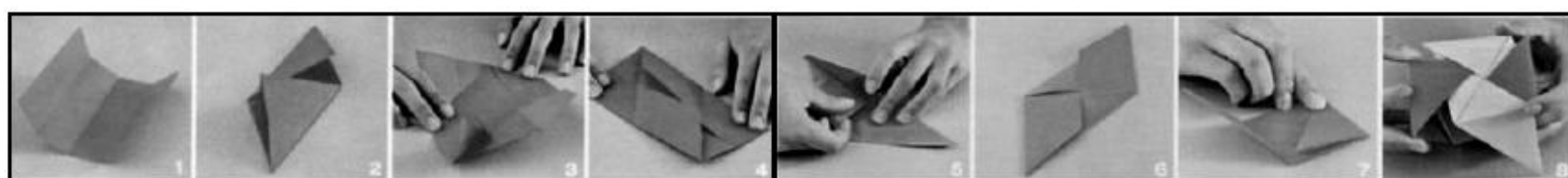
Egyik nap elmentünk a könyvtárba, mert origami bemutatót tartott Dóci Éva néni. Amikor bementünk már várt bennünket. Megmutatta, hogy milyen érdekes dolgokat lehet a papírból készíteni. Volt angyal, tavirózsa, gyertya, kocka, amit meg is tanított nekünk. Fenyőfa, karácsonyi asztalra való díszek és napernyőt tartó kisasszonyt is láttunk. Voltak felnőttek is, akik segítettek a hajtogatásban. Némelyik hajtási technika kicsit bonyolult volt, sokat kísérleteztünk és a végén mindig sikerült. Nagyon jól éreztem magam és otthon is kipróbáltam a hajtogatást.

Stadler Zsófia
4.o.

Hat darab egybevágó négyzet alakú papírlapra lesz szükségünk, melyek mindegyikét ugyanúgy kell hajtogatnunk. Ha lehetséges, használjunk különböző színű papírlapokat.

Egy ilyen meghajtogatott alakzatot ezekkel a lépésekkel állíthatunk elő:

1. Illesszük össze a négyzet szemközti éleit - azaz hajtsuk félbe - azért, hogy megkapjuk a középvonalát.
2. A kapott középvonalig - felénk hajtván - hajtsuk be a lap ezzel párhuzamos éleit, ezzel egy téglalapot kapunk.
3. A kapott téglalap rövidebbik oldalát - ugyancsak felénk hajtván - illesszük a melléte lévőre úgy, hogy ezzel egy paralelogrammát alakítsunk ki.
4. Ha a két behajtott háromszöget - ideiglenesen - visszahajtjuk, azt tapasztaljuk, hogy keletkezett két kisebb egyenlőszárú derékszögű háromszög. Ezeket hajtsuk a felső papírréteg alá, az eddigi hajtásvonal mentén.
5. Állítsuk elő ismét a 3. pontban kapott paralelogrammát, de most már úgy, hogy csúsztassuk be a 3. pontban behajtott nagy háromszöget a behajtott sarkú papírréteg alá.
6. A most már stabil (nehezen szétbontható) paralelogramma hegyesszögű csúcsát illesszük a tőle távolabbi tompaszögű csúcsra, velünk ellentétes irányba (a síma fele felé) végrehajtván a hajtást. Ezzel egy négyzetlapot kaptunk, melynek a velünk ellentétes felén két egyenlőszárú derékszögű háromszög van.
7. Ezt a legutóbbi két hajtásvonalat jól erősítsük meg (ez lesz a keletkező kocka éle.), majd nyissuk ki addig, hogy a háromszögek síkjai legyenek merőlegesek a négyzetlap síkjára.
8. Ezzel elkészítettünk egy alakzatot. Vegyük észre, hogy a középső négyzetlapunkon „zsebek” keletkeztek, melyekbe be lehet majd csúsztatni egy másik, ugyanilyen alakzat egyenlőszárú derékszögű háromszögét. Így. Hat ilyen alakzattól - a háromszögek egy részét a másik alakzat megfelelő „zsebébe” csúsztatva kapjuk a kockát.

Az alábbi linken megnézheted emlékeztetőül a hajtogatás módját!

<http://www.youtube.com/watch?v=FkCWqYOTn6c&feature=fvwm>

A könyvtárban voltunk

Egyik pénteken, magyar órán Ági nénivel elmentünk a jutai könyvtárba. Ott már Péter bácsi várt minket, hogy foglalkozást tartson nekünk.

Először körülnéztünk a könyvtárban és olyan dolgokat kellett keresnünk, ami nem a helyén volt. Pl.: fordítva volt az óra a falon, a könyves polcon más is volt, az asztalon nem odaillő tárgyat találtunk, stb.

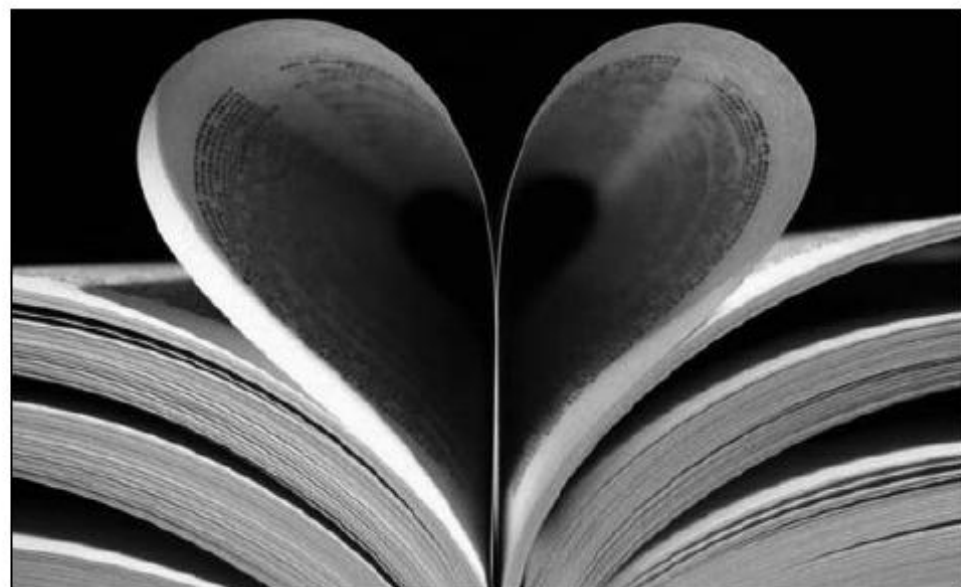
Aztán mesealakok képeit kellett összerakni, majd egy mesét egészítettünk ki, mert hiányoztak belőle szavak. Ezt nagyon élveztük.

Majd megnéztünk egy magyar népmesét. Nagyon vicces volt, sokat nevtünk.

A mese után Péter bácsi színezőt adott nekünk, amit elvihettünk és otthon kiszíneztük.

A foglalkozás végén bejött Livia néni és beiratkoztak a könyvtárba azok, akik még eddig nem voltak beiratkozva. Végül kölcsönöztünk ki könyveket és visszamentünk az iskolába.

Nagyon jó volt ez a könyvtári óra, kértük Ági nénit, hogy máskor is menjünk el. (Ő megígérte.)

Gombos Panna, Molnár Boglárka Zsófia, Vörös Hanna 2. osztály

A Maszathegyen jártunk

Egy hűvös őszi napon Kaposvárra indultunk, hogy megmásszuk a Maszat-hegyet a színházban, mivel előadás címe: Túl a Maszat-hegyen.

A darab egy Andris nevű kisfiúról szól, aki elindul, hogy bajba jutott barátján, Jankán segítsen. Az, hogy a kislány bajban van egy levélből derült ki. Andris a legfontosabb dolgokat bepakolta a hátizsákba, pl.: fogpasztát, fogkefét és a legfontosabbat is a Túró Rudit. Aztán elindult a kalandos útra. Találkozott egy angol költővel, aki nagyon jó verset talált ki ezt: verset költök, yes, yes yes, főleg, hogyha keksz is lesz.

Volt őrült cirkuszban, Janka házába későn érkezett: addigra már elrabolták a tisztaság katonái. Útja a démonhoz vezetett, kiszabadította Jankát, találkoztak

Pali kalózzal, túlélte Andris, hogy a tengerbe vetették, az angol úr segítségével pedig legyőzte végre Pacacárt. A két világ közt béke lett, Andris hazakerült, és mindenki boldogan élt míg meg nem halt.

Nekem nagyon tetszett ez az előadás, jó volt a zene, vicces volt a szöveg, izgultam a főszereplőkért, menők voltak a bábok, kicsit félelmetes volt a Pacacár, de én mégsem féltem tőle. Ijesztő volt és tök jó a babaarcú démon.

Jó kedvűen mentem haza, és én is eljátszottam többször is anyáéknak az előadást.

*Vancsura Zalán
3. osztály*

Osztálykirándulás a skanzenben

Szeptember 16-án kirándult a negyedik osztály. Nem volt ott mindenki de mindenkinek volt ott családja is. Tíz órára kellett ott lennünk az önkormányzat parkolójában. Kocsikkal mentünk. Mi egy rövidebb úton mentünk. Először a Szennai Falumúzeumot néztük meg.

Bementünk egy templomba, aminek a díszítéséről és építéséről mesélt egy néni. Utána elmentünk megnézni, hogy hogyan éltek és milyen házakban laktak régen az emberek. Utána visszamentünk a kocsikhoz, hogy elmenjünk a Petörkei-tóhoz. Stella néni szülei vártak bennünket aztán lementünk a tóhoz. Az ebéd, amit kaptunk nagyon finom volt. Utána többen is bementünk az erdőbe. Ami a legjobban tetszett az erdőjárás mellett az a vetélkedő volt, amit Andi néni szervezett. Volt mocsárjárás, állatok hangjának felismerése, töklámpa

faragás. Ezután számháborúztunk. Ez volt az utolsó játék. Végül este hat órakor hazajöttünk. Szerintem jó volt ez a nap. Szeretnék még egyszer elmenni.

Gombos Lili 4.o.

Október 16-án mentünk kirándulni az osztállyal a Szennai Falumúzeumba. Láttunk ott régi parasztházakat, bútorokat, istállót, racka juhokat, munkagépeket, tyúkokat, libákat és egy szép templomot. A házaknak nem volt kéményük, nádtető fedte őket. Ládákban tárolták a ruhákat, nagyon alacsonyok voltak az ajtók. Láttuk azt is, hogy a mestergerendára akasztották a csizmákat és a kenyeret is magasra tett kenyértartón tárolták, hogy az egér ne tudjon felmenni. A macskáknak lyukat vágtak az ajtó aljába. Nagyon érdekes volt minden.

Ezután autókba ültünk és elmentünk a Petörkei-tóhoz. Mikor odaértünk lementünk a tóhoz aztán a Stella néniék házában megebedtünk. Tarhonyát vagy krumplit ettünk pörkölttel. Utána vetélkedtünk is. Volt mocsárjárás, zsákban futás, diótörés, totó és titkosírást is meg kellett fejteni. Egy népmesét is kellett mondani csoportonként. Töklámpásokat is faragtunk és fel lehetett menni az erdőbe. Aztán számháborút játszottunk. Először a kék, majd a piros csapatban voltam és Andi néni levélrózsa csokrát kellett megkeresni.

Este hat órakor jöttünk haza. Szerintem nagyon-nagyon jó volt az osztálykirándulás!

Polák Barbara 4.o.

Angol szépkiejtési verseny Mezőcsokonya 2010 november 25.

Már két hete megkaptam a verseket az Ibolya nénitől, amit ma el kellett mondani a versenyen. Négy verset kaptam összesen. Nagyon gyorsan megtanultam őket. Már csak a gyakorlás volt hátra. Igyekeztem úgy csinálni mindent, ahogy Ibolya nénivel gyakoroltuk. 1.15-kor indultunk. Ibolya nénivel együtt, hárman mentünk Jutából: Ibolya néni, Dotty meg én. Én 5.-ként mondtam el a verseimet. A végén nagyon örültem, mert első helyezést értem el az alap csoportban. Dotty a emelt csoportban a harmadik helyezést érte el. Gratulálok neki. Nagyon örültem a lehetőségnek, hogy elmehettem.

Csorba Zsolt Gábor

BÁBSZÍNHÁZBAN VOLTUNK

Az idén két alkalommal látogattunk el Kaposvárra Bábszínházba.

Az első előadás címe Az égig érő fa című mese volt. Ezt a mesét már ismertük, mert 2. osztályban olvastuk.

Nagyon tetszett, amikor a sárkány kinyitotta a kis ablakot, megijesztette a gyerekeket.

Érdekes volt a kiskondás repülő malaca. A mese végén a jó elnyerte jutalmát.

Az előadás után Kaposváron elmentünk egy játszótérre, jót játszottunk és megbeszéltük kinek mi tetszett a bábelőadáson.

A második előadás címe Nem akarok többé boszorkány lenni. A mese arról szólt, hogy a boszorkány nem akart többé gonoszkodni. El szeretett volna menni Boszorkányföldről, de nem tudott. Nem tudta hova menjen. Munkát keresett, de a seprűje mindig akadályozta és mindenhol elbocsátották.

Végül elment egy cirkuszba, ahol megtalálta a boldogságát. Nagyon érdekesek voltak a bábok, székéből lett a macska, kancsóból boszorkány, párnából bagoly. Mindkét előadás nagyon tetszett, remélem többször megyünk még bábszínházba.

3. osztály

A méhek családtagjai élete és hasznosságuk

A méhek családban élnek, három féle családtagjuk van. Mindegyik egy- formán fontos. A méhek rovarok, két pár hártvány szárnyuk van, akár 30 km/h sebességgel is tudnak repülni.

A család minden tagjának – a régebben királynőnek nevezett anya – a munka kiosztója. Ugyan olyan fontosak a dolgozó méhek, amelyek a család fenntartásához szükséges feladatokat végzik el, ezek a növények méhek nevelői: takarítanak, táplálják a fiatalokat, építik a lépeket, be-gyűjtik a virágokról a virágport, a vizet és a nektárt, amelyből gyártják a mézet. A harmadik családtag: a „méhfiúk” társasága, csúnya szóval heréknek hívják. Táplálkoznak és vidáman röpködnek és némelyikükből apuka lesz.

A méhek gazdáját úgy hívjuk:

méhész. A méhcsalád számára a méhészt gondoskodik lakásról, amelyet kaptárnak hívunk. A kaptár legfontosabb bútorja a viaszból készült lép. A lép hatszögletű sejtekből áll, amelyben a fiatalok nevelődik, ezekben raktározzák a mézet és a virágport. Ha a kaptárban túl sok méh születik, akkor kirajoznak a méhek. A raj új méhcsaládot alapít.

Magyarországon a legnagyobb mennyiségben termelt méz az akácméz. A méhek ezt úgy termelik, hogy akácmézzel megtöltik a lépeket. Ilyenkor a méhek úgy viselkednek, mint igazi tudósok. Mindent közösen csinálnak. A méhek felismerik a színeket, az illatokat és a virágok kelyhében lévő nektárok édes ízét. Valamelyik okos méhecske erre rátalál, hazamegy és azonnal értesíti a többieket, hogy hol és milyen finom nektárt talált. Elkezd mozgatni az egész testét, mintha táncolna, ennek a táncnak a lépései megtanítják a többieket és azok uccu neki kiszálnak a jelzett irányba és távolságra, megtöltik a „méztankjukat”, majd otthon átadják.

A mézes lépeket a méhészt pörgetőgépbe helyezi és várja a szülőket és a gyermekeket, hogy vásároljanak mézet, mert a méz igen finom és egészséges eledel. Még van néhány hasznuk is a méheknek, pl. a lépesméz, a viasz, a virágpor, a méhpempő végül a propolisz. Dehogyan ezek „miféle teremnek” kérdezz meg egy méhészt!

Azonban te magad annyit tudhatsz, hogy a méz édes és a méh nem csíp, hanem szúr.

Karácsony hava a méz felhasználásának csúcsideje. Ahova csak méz illik, oda csak mézet használunk. Ha belépek egy gyermekszobába, ahol a karácsonyfát az anyu sütötte puszedlik díszítik, még az illata is más, azt hiszem, a szívből jövő szeretet illatozik ott.

RECEPT

Közzéadok egy mézessütemény receptet, amit otthon anya segítségével könnyen el tudtok készíteni.

Hozzávalók: 55 dkg rozsliszt, 15 dkg búzaliszt, 7 dkg cukor, 4 gramm szóda-bikarbóna, 2 tojás, 30 ml víz, 1 csomag mézessütemény fűszerkeverék, 65 dkg méz (legjobb a vegyes virág-méz)

Elkészítés: A lisztet, a cukrot, a szóda-bikarbónát, 1 tojást, a vizet, a mézet és a mézessütemény

fűszerkeveréket egy tálban dolgozzuk jól össze, hogy sima tésztát kapjunk.

Hűtőszekrényben pihentessük a tésztát egy éjszakán át.

A tésztát ne túl vékonyra nyújtsuk ki, majd szaggassuk ki a kívánt formákat.

A formákat sütőpapírral bélelt tepsibe tesszük és kenjük be tojással és ízlés szerint szórjuk meg mandulával.

170 C-fokon sütjük aranybarnára a tésztát.

A kisült tésztát csokoládémázba

vagy tojás-habba is forgathatjuk és színes tortadarával díszíthetjük.

*Jó sütést és jó étvágyat kívánok!
Kaufmann Máté és anyukája*

Karácsonyig még elkészül

Saját készítésű hógömb

Szükséges anyagok:

kis befőttes, vagy bébiételes üveg,
szilikonos ragasztó,
csillámpor (ezüst, fehér vagy arany),
akrilfesték,
desztillált víz,
glicerín,
sziloplaszt,
tetszés szerinti műanyag figurák,
esetleg hungarocel,

Elkészítés:

A kiválasztott üveg tetejét fessük le pirosra, zöldre, vagy amilyen színre szeretnénk. A kiválasztott figurákat ragasszuk bele a kupak belsejébe. Ha nagyon mély a kupak, hungarocellból vágjunk ki egy kört, ami pont befér majd az üveg száján, és erre ragasszuk a figurákat. Így megemelhetjük őket, és a hatás is havasabb lesz. Ha a ragasztó megszáradt, mossuk ki jól az üveget, töltsük meg desztillált vízzel, adjuk hozzá a glicerint 2-1 vagy 1-1 arányban, és szórjuk bele a csillámport.

Hogy a víz ne folyjon ki az üvegből kenjük be az üveg száját a csavarmenetnél színtelen sziloplasztal, csavarjuk rá a kupakot és hagyjuk száradni fél napig, majd fordítsuk meg az üveget és kész is a saját egyedi hógömbünk.

Cserép angyalkák

Kedves Karácsonyi dekoráció, vagy ajándék kísérő is lehet a cserép angyalka.

Első lépésként fessük tetszés szerinti színre a cserepet. Ha szeretnénk díszíteni az angyalka ruháját, miután a festék megszáradt, ragasztózzuk be a cserepet és szórjuk be arany glitterporral. (Lásd a fenti képen.)

Sodort selyemzsinórból vágjunk le két, kb. 17 cm hosszú darabot, ezekből lesz az angyalka karja és lába. A két zsinórdarabot csomózzuk össze úgy, hogy a két kéznek kicsit rövidebb, a két lábnak pedig hosszabb részt kapjunk.

A rövidebb darabot dugjuk át a cserepen, hajtsuk kétfelé, és ragasztóval rögzítsük a cserép tetejéhez. A zsinórok végeit ragasztózzuk be és húzzunk rájuk tetszés szerinti színre festett, 10 mm átmérőjű fagolyókat.

A babafejet a nyakrésznél ragasztózzuk be és illesszük a cserephez. Ha a babafejbe fogpiszkálót vagy hurkapálcát teszünk, könnyebb lesz a cserephez rögzíteni. Szőke babahajból vágjunk le egy darabot, sodorgassuk meg a kezünkben, hogy dúsabb legyen, majd ragasszuk a babafejre. Az angyalka szárnyához aranykartonból vágjunk ki egy darabot és ragasszuk a figura hátára. Aranyszínű zseníliaból vágjunk le egy kb. 6 cm hosszú darabot, ez lesz az angyalka glóriája. Hajtogassuk meg a glóriát és ragasszuk az angyalka fejére. Fehér szaténszalagból vágjunk le egy kb. 12 cm hosszú darabot. A szalagból kössünk masnit az angyalka nyakára. A ragasztásokhoz hobby ragasztó vagy ragasztópisztolyt ajánlunk.

NÁLUNK JÁRT A MIKULÁS

December 6-án délelőtt megérkezett hozzánk az iskolába a Mikulás. Nagyon vártuk. Minden gyerek bejött a mi osztályunkba, énekeltünk és vártuk, hogy megjöjjön a Téliapó. Egyszer csak csengőszót hallottunk és betoppant a Mikulás. Verset mondtunk neki, ő pedig édességet adott nekünk. Mikor elment, egymást is megajándékoztuk. Annak adtunk ajándékot, akinek a nevét két héttel ezelőtt húztuk. Reméljük jövőre is eljön hozzánk a Mikulás és egymást is megajándékozzuk.

Balog Ferenc, Garbera Sándor 2. osztály

Meghívó

December 21-én,
18 órakor,
a jutai Kultúrházban,
betlehemes játékkal,
versekkel, dalokkal
köszöntjük
a Karácsonyt.

Mindenkit szeretettel
várunk!

A jutai iskola tanulói és tanítói

„Harang csendül, ének zendül...”

December 18-án tartjuk
hagyományos
karácsonyi hangverse-
nyünket
a jutai
templomban,
a 17.30 órai
szentmisét
követően.

Mindenkit szeretettel várunk!

A téli szünet előtti utolsó
tanítási nap 2010. decem-
ber 21. kedd, a szünet utáni
első tanítási nap 2011. ja-
nuár 03. hétfő.

